

วันศุกร์ ที่ 26 พฤศจิกายน 2553

บางส่วนของช่อนอยู่ในสาวรามฯยามเย็นของบิว กัลยาณี

Posted by soontorn , ผู้อ่าน : 228 , 21:05:02 น.

ผมฟังเพลง"สาวรามฯยามเย็น" อย่างตั้งใจ เมื่อหลายเดือนก่อน ส่วนหนึ่งเพราะผมเติบโตมาได้ทุกวันนี้ ก็เพราะที่นี่ รามคำแหง และเพื่อนฝูงที่คบหาและช่วยเหลือกันทุกวันนี้ ก็มาจากที่นี่ จำได้ว่ารู้จักเพลงนี้ เพราะสำเนียงเพลงคนใต้ และคนร้องเป็นผู้หญิง ซึ่งโดดเด่นมาก เพราะก่อนหน้านั้น นักร้องจากปักษ์ใต้บ้านเรา จะเป็นชายซะมากกว่า สำเนียงเพลงที่เป็นที่ยอมรับและรู้จักกันอย่างกว้างขวางน่าจะเป็น มาลีฮวนน่า

มองในแง่นี้ บิว กัลยาณี เธอคือผู้บุกเบิกในแนวทางเพลงสำเนียงใต้ที่เป็นผู้หญิง (ข้อมูลอาจจะผิดก็ได้นะ ผมไม่แม่นเรื่องนี้ซัก)

ประเด็นของผม คือ จุดเปลี่ยนของชีวิต ที่เริ่มต้นที่รามคำแหง ของผู้คนของประเทศไทย ไม่ว่าจะมาจากไหน เหนือ กลาง ใต้ และอีสาน

สมัยที่ผมเรียนอยู่ การเกาะกลุ่มเป็นสังคมนักชิวได้ รามทักษิณ ฯลฯ เป็นอะไรที่มีความหมายมากและอาจจะมากกว่าภาคอื่น ผมคิดว่า ความรู้สึกผูกพันและการเกาะกลุ่มที่มีต่อกันของคนใต้และรามคำแหงนั้น มันซ้อนทับกันแบบแนบชิด ผมเข้าใจเอาเองจากความสัมพันธ์กับเพื่อนรามคำแหงทั้งรุ่นผม รุ่นพี่และรุ่นน้อง (ซึ่งอาจจะนับเป็นรุ่นลูกไปแล้ว - ปัจจุบัน) ผมว่า คนใต้ผูกพันในความรู้สึกกับรามคำแหงมากกว่า

ผมไม่ได้หมายความว่า คนภาคอื่นจะสืบทอดรามคำแหงง่ายกว่า แต่ผมหมายถึง มิติของการเปลี่ยนแปลงในชีวิต การได้รับการยอมรับทางสังคม การสร้างสังคมของชุมชน นั้น คนใต้อาจจะมีมากกว่า

ส่วนที่ช่อนอยู่บางเพลงที่บิว กัลยาณี ร้องให้ฟังในสาวรามฯ ยามเย็น เธอบอกเล่าถึงความตั้งใจที่จะเป็นคนดีของพ่อแม่ ของคนรัก 4 ปี จบแน่ ไม่อ้อแอ้ ไม่ให้ใครผิดหวัง เนื้อเพลงตอนที่โดนใจผมมากที่สุดคือ ซอบมานั่งเหงาใจวังเวง ท่ามกลางคนจอแจ

ผมไม่แน่ใจว่า หากจะใครแต่งเพลง สามีรามอีสานหรือรามลานนา จะมีท่อนฮุคหรือท่อนโดนใจเป็นข้อความไหน ...มันอธิบายได้ไม่หนักแน่น เหมือนกับความเป็น "ใต้"

และอาจจะไม่ห่างไกลจากความเป็นจริงนัก ถ้าจะบอกว่า รามคำแหงเป็นจังหวัดที่ 15 ของภาคใต้ของไทย รั้วหรือ..ครับ?

<http://www.youtube.com/watch?v=7K774KeuWdM>